

REKOMMENDATIONER

RÅDETS REKOMMENDATION (EU) 2015/1184

av den 14 juli 2015

om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och Europeiska unionens ekonomiska politik

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 121.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser, och

av följande skäl:

- (1) I fördraget föreskrivs att medlemsstaterna ska betrakta den ekonomiska politiken som en fråga av gemensamt intresse och samordna denna politik inom rådet. I fördraget föreskrivs vidare att allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och riktlinjer för sysselsättningspolitiken ska antas av rådet som en vägledning för medlemsstaternas och unionens politik.
- (2) I enlighet med fördraget har unionen utarbetat och genomfört instrument för politisk samordning av finanspolitiken och den makrostrukturella politiken. I den europeiska planeringsterminen kombineras de olika instrumenten i en övergripande ram för en integrerad multilateral övervakning av ekonomi och budget. Den europeiska planeringsterminen bör fungera bättre om den förenklas och stärks såsom kommissionen föreslår i sin årliga tillväxtöversikt för 2015.
- (3) Under den finansiella och ekonomiska krisen har stora svagheter i unionens och dess medlemsstaters ekonomi blivit uppenbara. Krisen har också tydligt visat hur nära sammanlänkade medlemsstaternas ekonomier och arbetsmarknader är. Dessutom har den starka ökningen av statsskulderna medfört risker för den finanspolitiska hållbarheten. Att skapa smart och hållbar tillväxt för alla och nya arbetstillfällen är unionens största utmaning i dag. Detta kräver en samordnad och ambitiös politik såväl på unionsnivå som på nationell nivå, i överensstämmelse med fördraget och unionens ekonomiska styrning. Insatserna bör göras på både utbuds- och efterfrågesidan och omfatta investeringsstimulans, förnyade satsningar på strukturreformer samt finanspolitiskt ansvar.
- (4) Medlemsstaterna och unionen bör även ta itu med krisens sociala konsekvenser och sträva efter att bygga ett sammanhållet samhälle, där människor kan förutse och hantera förändringar samt aktivt delta i samhällsliv och ekonomi. Tillträde och möjligheter för alla bör tryggas samt fattigdom och social utestängning minskas, framför allt genom väl fungerande arbetsmarknader och sociala välfärdssystem och undanröjande av hindren för deltagande på arbetsmarknaden. Medlemsstaterna bör också se till att alla invånare och regioner gynnas av den ekonomiska tillväxten.
- (5) Åtgärder enligt de integrerade riktlinjerna för medlemsstaternas ekonomiska politik och sysselsättningspolitik är ett viktigt steg mot att uppnå målen i Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*). Europa 2020-strategin bör understödjas av en rad politiska insatser på europeisk och nationell nivå som medlemsstaterna och unionen bör genomföra för att de samordnade strukturreformerna ska få positiva spridningseffekter, den övergripande ekonomiska politiken bli balanserad och de europeiska politiska strategierna bidra på ett mer enhetligt sätt till målen i Europa 2020-strategin, och för att säkerställa en väl fungerande ekonomisk och monetär union. De allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens politik, som bifogas denna rekommendation, och de relevanta riktlinjerna för sysselsättningspolitiken utgör tillsammans de integrerade riktlinjerna för att genomföra Europa 2020-strategin (nedan kallade *de integrerade riktlinjerna för Europa 2020*).
- (6) Dessa integrerade riktlinjer för Europa 2020 riktar sig till medlemsstaterna och unionen, men de bör genomföras i partnerskap med alla nationella, regionala och lokala myndigheter, i nära samarbete med parlament, arbetsmarknadens parter och företrädare för det civila samhället.

- (7) De allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken vägleder medlemsstaterna i genomförandet av reformer med hänsyn till det ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaterna. Riktlinjerna är i linje med stabilitets- och tillväxtpakten. Sådana riktlinjer bör ligga till grund för eventuella landsspecifika rekommendationer som rådet kan ge medlemsstaterna.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS att medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, unionen i sin ekonomiska politik beaktar de riktlinjer som fastställs i bilagan, vilka ska utgöra en del av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2015.

På rådets vägnar

P. GRAMEGNA

Ordförande

BILAGA

Allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och Europeiska unionens ekonomiska politik**Del I av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020****Riktlinje 1: Främja investeringar**

Att öka de produktiva investeringarna i Europa är avgörande för att stimulera efterfrågan och förbättra konkurrenskraften och den långsiktiga tillväxtpotentialen i Europa. Insatser bör riktas in på att mobilisera finansiering för bärkraftiga investeringsprojekt, få finansieringen att nå den reala ekonomin och förbättra investeringsklimatet. Makroekonomisk och finansiell stabilitet, samt förutsägbar lagstiftning och öppenhet och insyn i den finansiella sektorn, är mycket viktigt för att unionen ska förbli attraktiv för investeringar från den privata sektorn, inbegripet utländska investeringar.

Potentialen hos unionens fonder, bl.a. Europeiska fonden för strategiska investeringar och strukturfonderna, samt nationella medel för tillväxtfrämjande investeringar på viktiga områden bör utnyttjas till fullo. I detta sammanhang är det avgörande att förvaltningen av medel är resultatorienterad och att användningen av innovativa finansiella instrument ökar, när så är lämpligt.

För att finansieringen ska kunna nå den reala ekonomin krävs ökad insyn och information, särskilt via ett europeiskt centrum för investeringsrådgivning, som ska verka under överinseende av Europeiska investeringsbanken, samt öppen projektplanering. Ett nära samarbete med alla berörda aktörer är avgörande för smidigt utförande, lämplig risknivå och största möjliga mervärde.

Riktlinje 2: Främja tillväxt genom strukturreformer i medlemsstaterna

Att medlemsstater genomför ambitiösa strukturreformer på både produkt- och arbetsmarknader, samt i sociala trygghets- och pensionssystemen är avgörande för att stärka och upprätthålla den ekonomiska återhämtningen och säkerställa hållbara offentliga finanser, förbättra konkurrenskraften, förebygga och häva skadliga makroekonomiska obalanser i enlighet med förfarandet vid makroekonomiska obalanser och öka tillväxtpotentialen i unionens ekonomier. Detta skulle även bidra till ökad ekonomisk och social sammanhållning. Reformen för ökad konkurrens, särskilt inom den sektor som inte är exponerad för internationell handel, bättre fungerande arbetsmarknader och bättre företagsklimat bidrar till att undanröja hindren för tillväxt och investeringar och till att göra ekonomin mer anpassningsbar. Medlemsstaterna bör betrakta den ekonomiska politiken som en fråga av gemensamt intresse och samordna den för att öka positiva synergier och undvika negativa spridningseffekter.

Reformer av arbetsmarknaden och de sociala systemen behöver genomföras för att främja tillväxt och sysselsättning samtidigt som alla måste få tillgång till högkvalitativa, överkomliga och hållbara sociala tjänster och förmåner. Arbetsmarknadsreformer, till exempel lönesättningsmekanismer och ett ökat deltagande, bör genomföras i enlighet med de mer detaljerade anvisningarna i sysselsättningsriktlinjerna.

Det behövs ytterligare insatser för att göra unionen till en attraktiv destination för talang och kompetens. Reformen och den ytterligare integreringen av produktmarknaderna bör fortsätta så att unionens konsumenter och företag kan dra nytta av lägre priser och större utbud av varor och tjänster. Mer integrerade marknader innebär att företagen får tillgång till en mycket större marknad än den egna hemmamarknaden och därmed större möjligheter att växa. Mer konkurrenssutsatta och bättre integrerade produktmarknader kommer också att stimulera innovation och kan bidra till en snabbare anpassning och återhämtning från ekonomiska chocker i enskilda medlemsstater och unionen som helhet.

Arbetet med att förbättra regelverk som påverkar företag bör fortsätta, i syfte att särskilt stödja små och medelstora företag, och bör även omfatta modernisering av den offentliga förvaltningen, en minskning av administrativa bördor, ökad insyn, kampen mot korruption, skatteundandragande och odeclarerat arbete, förbättring av rättsväsendets oberoende, kvalitet och effektivitet, tillsammans med kontroll av avtalsefterlevnad och välfungerande insolvensförfaranden.

Informations- och kommunikationstekniken och den digitala ekonomin är viktiga drivkrafter för produktivitet, innovation och tillväxt i alla sektorer av ekonomin. Främjandet av privata investeringar i forskning och innovation bör

åtföljas av djupgående reformer för att modernisera för forsknings- och innovationssystemen, förbättra samarbetet mellan offentliga institutioner och den privata sektorn och förbättra det allmänna företagsklimatet så att det blir mer kunskapsintensivt. Att höja kvaliteten och effektiviteten hos de offentliga investeringarna i forskning och innovation kommer att fortsätta att förbättra de offentliga finansernas kvalitet, och kan komma att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt.

Riktlinje 3: Undanröja viktiga hinder för hållbar tillväxt och sysselsättning på unionsnivå

Ytterligare integrering av den inre marknaden, inbegripet avlägsnande av kvarstående hinder, ökad konkurrens och ett bättre företagsklimat är avgörande för att Europa ska förbli attraktivt för både inhemska och utländska företag. För att Europas produktivitet ska kunna höjas behövs satsningar på innovation och utveckling av humankapital och en integrerad väl fungerande digital inre marknad. Ökad användning av informations- och kommunikationsteknik bland såväl konsumenter som företag kan bidra till att skapa ett digitalt Europa utan gränser och ökad produktivitet.

En välfungerande finanssektor är avgörande för en väl fungerande ekonomi. Skärpt lagstiftning och tillsyn samt bättre konsumentskyddsregler bör genomföras fullt ut för finansmarknader och finansinstitut. Åtgärder måste vidtas för att bygga en hållbar värdepappersmarknad i Europa, vilket kommer att bidra till att förbättra bankernas faktiska finansieringskapacitet i unionen. En verklig kapitalmarknadsunion bör upprättas som bygger på resultaten på den inre marknaden för finansiella tjänster och kapital.

En stark energiunion bör trygga försörjningen av säker och hållbar energi till rimligt pris till företag och hushåll. Ett kostnadseffektivt genomförande av ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och övergången till en konkurrenskraftig, resurseffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp bör fortsätta bland annat i form av reformer på både efterfråge- och utbudssidan, samtidigt som gröna jobb, grön teknik och innovativa lösningar främjas. I detta sammanhang kräver energi- och transportsektorerna särskild uppmärksamhet även i framtiden, inklusive beträffande sammankoppling av energi- och transportnät samt infrastruktur.

Unionslagstiftningen bör inriktas på de frågor som bäst hanteras på europeisk nivå och utformas med beaktande av ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenser. Lika villkor över gränserna tillsammans med mer förutsägbar lagstiftning och strängt iakttagande av konkurrensreglerna kommer i högre grad att locka till sig investeringar. Ett bättre och mer förutsägbart företagsklimat är extra viktigt inom nätverksindustrierna som kännetecknas av långa investeringshorisonter och stora inledande investeringar. Den yttre dimensionen av den inre marknaden bör utvecklas ytterligare.

Riktlinje 4: Förbättra hållbarheten och tillväxtfrämjandet i de offentliga finanserna

Sunda offentliga finanser är centrala för tillväxt och jobbskapande. En hållbar finanspolitik är avgörande för att vinna investerarnas förtroende och finanspolitiskt utrymme är nödvändigt för att oförutsedda händelser ska kunna hanteras och de offentliga finansernas positiva bidrag till ekonomin maximeras. Detta skapar också lämpliga villkor till stöd för tillväxt och investering. Medlemsstaterna bör långsiktigt kontrollera underskotts- och skuldnivåer. Finanspolitiken måste föras i överensstämmelse med unionens regelverk, särskilt stabilitets- och tillväxtpakten, och kompletterande sunda nationella budgetbestämmelser. Finanspolitiken bör avspegla de ekonomiska förhållandena och hållbarhetsriskerna på medlemsstatsnivå, samtidigt som den ekonomiska politiken bör vara väl samordnad. Medlemsstaterna i euroområdet uppmanas att fortsätta att noggrant övervaka och diskutera den sammantagna finanspolitiska situationen i euroområdet, inbegripet den finanspolitiska hållningen.

Vid utformning och genomförande av åtgärder för budgetkonsolidering bör man i strategierna prioritera tillväxtfrämjande utgiftsposter, inom exempelvis utbildning, kompetens och anställbarhet, forskning, utveckling och innovation samt nätinvesteringar som har positiv inverkan på produktiviteten. Utgiftsreformerna bör riktas in på effektivitetsvinster i den offentliga förvaltningen och kan bland annat baseras på utgiftsoversyner i syfte att säkerställa hållbarhet på lång sikt.

Utgiftsreformer som främjar en effektiv resursfördelning till stöd för tillväxt och sysselsättning utan att leda till orättvisor, bör vid behov kompletteras med en modernisering av inkomstsystemet. En gemensam konsoliderad bolagsskattebas bör utforskas även i fortsättningen. En övergång till mer tillväxtfrämjande skatter, samtidigt som efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpakten säkerställs, kan bidra till att motverka ineffektivitet på marknaden och

lägga grunden för hållbar tillväxt och skapande av arbetstillfällen. Samtidigt är det viktigt att beakta fördelningseffekten vid alla förändringar i beskattningen. Skattesystemet kunde bli mer effektivt om skattebasen breddas, t.ex. genom att avskaffa eller minska undantag och förmånssystem, kontrollera skatteutgifternas omfattning och effektivitet, samt stärka skatteförvaltningen, förenkla skattesystemet och bekämpa skattebedrägeri och aggressiv skatteplanering.
